

๒๒๕

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘

พระราชบัญญัติ

รายได้สุขาภิบาล

พ.ศ. ๒๔๙๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายกำหนดรายได้สุขา
ภิบาล

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕ ออกรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖ ภาษีป้ายตามประมวลรัษฎากรสำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตสุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็น

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

รายได้ของสุขาภิบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่วันที่
๒๕๕๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๗ ภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขต
สุขาภิบาลใด ให้สุขาภิบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของสุขา
ภิบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๘ กิจการใดที่ได้มีกฎหมายมอบหน้าที่ให้เทศบาล
เป็นเจ้าหน้าที่อนุวัติการ ถ้ากิจการนั้นอยู่ในเขตของสุขาภิบาล
ใด ก็ให้สุขาภิบาลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่อนุวัติการตามกฎหมาย
นั้น และบรรดาค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เนื่อง
ในกิจการเช่นนั้นให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

มาตรา ๙ สุขาภิบาลจะมอบให้กระทรวงทบวงกรมซึ่งมี
หน้าที่จัดเก็บภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ เรียกเก็บภาษี
อากร หรือค่าธรรมเนียมเพื่อสุขาภิบาลได้

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔ มาตรา ๕
มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้สุขาภิบาลมีอำนาจ
แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับ
แต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีทั้งตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๑ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้ปันให้แก่สุขาภิบาลในจังหวัดนั้นร้อยละสิบห้าแห่งยอดเงินที่เก็บได้ในปีก่อน

ในการปันรายได้ตามวรรคก่อน ถ้าจังหวัดใดมีสุขาภิบาลหลายแห่งให้ปันอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัดนั้น จัดแบ่งให้แก่สุขาภิบาลแห่งละเท่า ๆ กัน

มาตรา ๑๒ ภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเก็บได้ในปีใดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ให้ปันแก่สุขาภิบาลร้อยละห้าสิบ และให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อจัดแบ่งให้สุขาภิบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ นอกจากรายได้ของสุขาภิบาลตามพระราชบัญญัติแล้ว สุขาภิบาลอาจได้รับรายได้เป็นเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ผู้ขานี้มาดเป็นการปกครองท้องถิ่นส่วนหนึ่ง แต่ยังไม่มียกกฎหมายใด ๆ ให้อำนาจผู้ขานี้มาดมีรายได้หรือได้รับเงินรายได้พอเพียงที่จะทำความเจริญให้กับท้องถิ่น จึงสมควรกำหนดหลักการให้ผู้ขานี้มาดมีรายได้.